Válka je vůl

Ticho... Závěje spokojeně přibíraly, krmené dalšími přívaly vloček, snášejících se s tmavnoucího nebe. Sem tam si některá nabrala větší sousto a sesula se do proudu horského potůčku, který ji odnesl strání dolů mezi první domky. To mi připomnělo...
„Pamatuješ, Kide? Tehda na jaře... Ledy už povolovaly a my se motali přes kameny tam někde nahoře. Zas jsem šlapal kam jsem neměl a zajel do vody až po krk. Bony utíkal do vesnice a krad ve stodolách kusy oblečení, zatímco tys na mě házel metráky suchýho sena v náhodou objevený boudě.
Stejně jsem to odnes zápalem plic. Vy jste pak měsíc dělali ohně na louce hned za našim plotem. Hulákali jste u kytary, překřikovali se s historkama a řehtali se tak, že slepice zdrhaly na náves. Máma byla tehdy naštvaná, protože já ležel u otevřenýho okna, aby mi neuteklo ani slovíčko, chrčel smíchy a táta vás pak honil s kulovnicí po lese. Bonyho málem trefil...“
I teď jsem se musel nad tou vzpomínkou usmát.
„No jo, Bony... Když mi naposled psal, šel prej zrovna na start. Ne, nevěřím, že by ho dostali. Vždyť Bony byl možná nejprohnanější mezi kamarádama tady na severu a plavat, plavat uměl nejlíp z nás. I kdyby ho fakt sestřelili...“
Slunko už skoro zapadlo. V oknech tam dole se třásly plameny svíček.
„Hele, u Veverky se svítí. Ach jo, když si vzpomenu, jak jsme za ní oba pálili. A Bony, jako správnej brácha, nás odháněl a chtěl se prát. Ale nebylo mu to nic platný. Jak já byl tenkrát dožranej, že si vybrala tebe. Hele, Kide.... Měl bys za ní zajít. Víš... než pojede vlak...“
Mlčeli jsme. Možná se nám honily hlavou úplně stejný myšlenky. Třeba nám oběma bylo v tu chvíli stejně fajn. Musel jsem se zeptat...
„Ty, Kide... Myslíš, že se ty časy vrátěj? Že zas vyrazíme? Víš, tam do skal, na místa, který známe jenom my. Tam, kde nás nikdo nevyhmátne, leda bysme ho sami přivedli. Chtěl bych, aby to bylo jako dřív. A na Veverku už se ani nepodívám, slibuju! Je přece tvoje... Co? No jo, já vim, už musíme...“
Vstal jsem a zašláp zbytek cigarety do sněhu. Otočil jsem se a do zad se mi zas zabodla hlaveň Kidova mauseru. Skoro jsem to necítil. To spíš ten jeho hlas... Bolestivě se mi zaryl do uší a vyříznul do srdce krvavou brázdu...
„SCHNELL!!!“

_____

Jaroslav Pagáč – Jarooš
1.místo v próze nad 23 let
Trapsavec 2009

Nokturno

To si dám líbit:
pět deka vůně bramborové natě
s pohárem smíchu
přiopilé slečny
kouř ve vočích
a skrze víčka vidět zlatě
ohony létavic
ten jejich pohyb nekonečný
a potom tiše ve spánku
stáhnout je tajně dolů
jak stuhy ze tvých copánků.

_____

František Brejcha - Čára
3. místo v poezii oldpsavců
Trapsavec 2009